

■ Překvapení u večeře Páně

Nechť každý sám sebe zkoumá, než tento chléb jí a z tohoto kalicha pije. (1K 11,28)

Po bezmála čtyřiceti letech od křtu jsem si překvapivě uvědomil, kdo a jací vlastně jsme my křesťané při vrcholné události bohoslužeb, to když přistupujeme k večeři našeho Pána, jíme chléb a pijeme víno – recidivisti. Latinské recidivus znamená zpět se vracějící, opakující se. A to přesně jsme, když před tím, než je nám podávána svátost chleba a vína, společně vyznáváme své hříchy, touhu je neopakovat, svou víru a smíření s Bohem i lidmi.

Došlo mi to na podzimní pastorální konferenci. Spolu s ostatními kazateli, vikáři a služebníky církve jsme znovu a opakovaně vyznávali svou hříšnost a víru v Ježíše ukřižovaného, pro jehož oběť je nám vše odpuštěno. Už bych nespočítal, pokolikáté jsem se takto veřejně sám za sebe a spolu s ostatními doznával ke svým nepravostem a pokolikáté se znovu a znovu vracel k nadějně víře v Krista a opakovaně přijímal jeho milost.

Člověk by si řekl, že alespoň na shromáždění kazatelů by mělo být trochu víc svatěji než jinde, ale ono ne. Všichni bez rozdílu jsme nanovo vyznávali své viny a víru v Krista, který kvůli nám musel umřít na kříži.

Překvapivé zjištění u večeře Páně se ale netýkalo ani tak toho, že znovu hřešíme, ale že s tím náš Pán Ježíš počítal, když tuto svátost ustanovil. A také toho, že církev Kristova správně pochopila, že my křesťané potřebujeme, aby nám

bylo znovu a znovu poslouženo ke smíření a odpuštění, bez kterého se nedá žít. Jinými slovy, k večeři našeho Pána jsou odedávna zváni toliko hříšníci, kteří se veřejným pokáním dozývají ke své recidivě a pak vděčně přijímají Boží milost. Večeře Páně proto není pro bezhříšné, kteří poctivě žili, ještě poctivěji zkoumali sami sebe, na nic závažného nepřišli a na základě toho uznali, že jsou hodni sáhnout po tělu a krvi Kristově. Opak je pravda.

Překvapivých zjištění při večeři Páně ale nebere konce. Jako vzorní křesťané bychom si mohli přece říci, že když vyznáváme své viny a k tomu ještě i touhu hříchy neopakovat, že se poučíme a už se ke svým slabostem nebudeme vracet. To bychom přece byli sám proti sobě, a nezlobte si i hlupáci, kdybychom opakovali hříchy, za které se stydíme a které nám komplikují život. Zvláště když víme, že kvůli nim umíral Ježíš na kříži. Jenomže je opakujeme, tak jsme slabí! Jak bídní lidé jsme my křesťané!

Možná se ale nad tím někdo pohorší a nebude vycházet z údivu, protože jeho se to netýká. Přece není správné znovu a opakovaně hřešit, nelze přece brát na lehkou váhu obětí Ježíše na kříži! Není to správné, tomu všichni rozumíme, ale ani tak se svých hříchů nedokážeme vyvarovat. A to je důvod, proč se večeře Páně opakuje, proč při ní měsíc co měsíc (nebo ještě častěji) obnovujeme svou víru. Ať už se pohoršíme, nebo ne, je to s námi jako s lidmi, kteří se vyzpovídají, dostanou rozhřešení, ale pak jdou a hřeší znovu. Ne vypočítavě, ne schválně, ale pro svou lidskou slabost. Ale jak jsem pověděl, Ježíš s tím počítal a církev Kristova s tím počítá také, proto vysluhujeme po tisíciletí svátost chleba a vína.

Kdyby se však někdo kvůli slabosti druhých nedokázal přestat pohoršovat, ať se zamyslí nad svým vyznáváním hříchů při večeři Páně. Pokud je tak silný, že hříchy neopakuje, patří za to Pánu Bohu chvála a jemu upřímný obdiv. Jenomže pak při svém vyznávání vyznává vždy nové, nikdy neopakované, ale další hříchy, kterých se dopustil, a to je snad ještě horší, protože množí nové a nové zlo. Pokud tedy jeho vyznávání nebylo farizejsky pokrytecké a bohaprázdně formální. Tím by ovšem zase hřešil a snad ještě víc.

Proto je lepší se nepohoršovat nad recidivou druhých a ani nad svou vlastní. Opakovaně u stolu našeho Pána odvážně vyznávat své viny, sáhnout po milosti a přijmout chléb s vínem. A pak tyto dary podat bratrovi či sestře vedle sebe, kteří na tom nejsou o mnoho lépe než my. Či lépe řečeno, jsou na tom právě tak dobře, jako my, protože nás všechny stejně a opakovaně obmývá krev Kristova.

Jenomže to pak může k večeři Páně jít každý, napadne nás. A budeme mít překvapivě pravdu. Každý hříšník, který se ke svým vinám a hříchům upřímně dozývá a touží po milosti, je zván. Dokonce i kazatelé evangelia Kristova, kteří jsou jako ostatní lidé také jen recidivisti. Jak jsem ale pověděl, Pán Ježíš s tím počítal a po staletí s tím počítá i Kristova církev, jen na to nesmí zapomenout. A že si pak máme vzájemně pomáhat, abychom tolik nerecidivovali, to je snad samozřejmé, a není to žádné překvapení.

Bronislav Matulík

Nejen o víře, křtu a životních vzorech

Rozhovor s Miriam Beranovou a Karin Kunftovou

Na začátku října byly v našem sboru pokřtěny a do sboru přijaty Miriam Beranová a Karin Kunftová. Bylo to mimořádné shromáždění, neboť jsme se nejprve sešli na dvoře před sborovou budovou, kde proběhly křty a pak jsme se přemístili do modlitebny, kde shromáždění pokračovalo s členskými sliby a večerí Páně. Povídali jsme si ale nejen o tom.

Nejprve něco povězte o sobě, co děláte, co vás baví, těší, zajímá?

Miriam Beranová: Baví mě jízda na koni a starat se o zvířata. Obvykle jezdím každý týden. Můj kůň se jmenuje Tristan. Taky mě baví bruslení inline i na ledě. A taky mě baví muzika.

Karin Kunftová: Chodím na výtvarku, moc mě baví kreslit i malovat, ráda zpívám a hraju na flétnu. Začala jsem na zobcovou a ve třetí třídě jsem přešla na příčnou flétnu.

Každý člověk má nějaké životní vzory, kdo je takovým vzorem pro vás a proč?

Miriam Beranová: Pro ně je to Jana Svobodová z Českých Budějovic, jak s námi jezdí na sborovku. Přijde mi, že má stále radost ze života, pořád se usmívá, rozdává optimismus. Přijde mi, že to já bych teda nezvládla.

Karin Kunftová: Já jsem nikdy neměla nějaký vzor, podle kterého bych se řídila, ale když potkám někoho, kdo se mi líbí svým chováním, tak si říkám, že bych chtěla být jako oni. Ale často se ptám, jaký byl Ježíš, a snažím se podle toho žít. Ale určitě by se ještě dalo říct, že mým vzorem je moje mamka.

Jste horlivé a aktivní dorostenky, co tedy dorost pro vás znamená?

Miriam Beranová: Každý týden, i když jsem po něm unavená, tak sem ráda jdu. Je to pro mě taky jakýsi odpočinek. Jsou tady jiní lidé než ve škole, které potkávám každý den. Vždycky se těším, že si popovídáme o životě, můžu se na spoustu věcí ptát, s Pekim jsme často něco řešili.

Karin Kunftová: Já to mám hodně podobně. Ráda jezdím na dorost městskou dopravou (smích), i když to není podstatné. Důležitější je, že na dorostu zpíváme, u toho se dokážu vždycky uvolnit a moc to pro mě znamená. Je taky skvělé, že můžu po týdnu vidět Trunkse, Aničku, Pekiho... Peki dokáže dobře vysvětlovat věci.

Čtete Bibli, jaká postava je pro vás kromě Krista inspirující?

Miriam Beranová: Pro mě je to třeba Noe. Zdá se mi úžasné, jak všechno zvládnul. Postavit archu, stále důvěřovat Bohu, i když mu lidi říkali, že je blázen!

Karin Kunftová: Pro mě to možná je Job. Jak dokázal vytrpět všechny bolesti a vytrvat až do konce. Líbí se mi Rút, snacha Noemi, jak si dokázala zvolit Izrael za svůj nový národ. Inspiruje mě i samařská žena, kterou Ježíš potkal u studny. Nebyla ničím výjimečná, byla spíš v horším postavení, ale díky ní si říkám, že Ježíš má rád i mě.

Byly jste před pár týdny pokřtěny, proč a kdy jste se pro tento krok rozhodly?

Miriam Beranová: Bylo to loni na podzim v Kralupech při křtu Bětky Váňové. Moc jsem ji neznala, ale říkala jsem si, nebojí se, a že chci být pokřtěná taky, když věřím. Před tím jsem si říkala, že bych někdy pokřtěna chtěla být, ale ještě to řešit nebudu.

Karin Kunftová: Já jsem se pro křest rozhodla mnohem dřív, přestože jsem nikdy nedospěla k nějakému zásadnímu obratu ve víře, že bych mohla říct k nějakému datu, že jsem obrácená a znovuzrozená. Ale postupně jsem k víře dospěla. Vzpomněla jsem si na svou tetu, která byla pokřtěna v deseti letech. Tak jsem zašla za Radkem Novotným s žádostí o křest. Sice se to odkládalo, ale čím jsem byla starší, víc jsem poznávala, co víra znamená, a o to víc jsem pak chtěla přijmout křest.

Jak jste prožívaly své křestní sliby?

Miriam Beranová: To bylo hodně zajímavé! Já jsem byla nervózní, šťastná, trochu jsem měla strach (tolik lidí tam bylo!), chtělo se mi brečet i smát. Byl to hezký pocit, ale je těžko popsateľný.

Karin Kunftová: Byl to tak rychlý okamžik, že jsem nedokázala všechny pocity vstřebat. Byla jsem ale moc ráda.

Věříte v Pána Ježíše, co pro vás víra znamenala před křtem a nyní po křtu?

Miriam Beranová: Že by v tom byl nějaký veliký rozdíl, to ne. Když jsem vylezla z vody, bylo to takové divné, zajímavé, hezké. Teď je to vzpomínka a já si říkám, že když jsem to udělala, musí pokračovat dál a taky se víc snažit žít křesťansky. Mám se k čemu obracet.

Karin Kunftová: Moje víra se křtem taky nějak zásadně nezměnila. Už před tím jsem se dozvídala o Bohu víc a víc, ale nemyslím si, že teď křtem bych už věděla všechno. Víím, že budu získávat víc zkušeností. Ale jedna věc se změnila, když se modlím, už víím jistě, že cele patřím Pánu, a to je dobré. Víím, že jsem mu patřila i před tím, ale toto bylo takové potvrzení. Taky proto, že stejně všelijaké potíže a problémy stále přicházejí.

Co říkají spolužáci a spolužačky na vaši víru?

Miriam Beranová: Holky se ptají, jak můžeš věřit, ale nesmějí se mi. Možná jedna trochu... Ale když jsem jim to pověděla, řekly mi, že mě neodsuzují, že si může každý věřit, jak chce, že je to moje rozhodnutí.

Karin Kunftová: O mně to celá třída neví, ale třeba kamarádka, když jsme přišly do primy, se mě na to hodně ptala a bavily jsme se o víře. Když jsem si ale na občance vzala referáty o židovství, tak se mě všichni ptali, ty jsi Žid, ty jsi věřící? Říkala jsme jim, že Židovka nejsem, ale jsem věřící. Bylo to pro ně překvapení.

Jste patrně nejmladšími členkami našeho sboru, máte jistě své životní sny, touhy, plánujete si nějak svou budoucnost, čemu se chcete věnovat, co studovat, jak být Pánu Bohu užitečné?

Miriam Beranová: Rozhodně jsem přemýšlela o tom, být vedoucí na dorostu. A pak jsem se bavila s Radkem Novotným a on říkal, že rád pomáhá starým lidem,

že si s nimi rád povídá o víře, že jsou hrozně vděční. Tak to mě zaujalo a přišlo mně to zajímavé, že bych to taky ráda zkusila, potěšit je. A co se týká mého budoucího studia, je to těžké, zatím v tom nějak plavu. Zatím nevím. Ale bavilo by mě být třeba učitelka tělocviku, protože mám ráda sport.

Karin Kunftová: Já bych ráda byla lékařkou a pomáhala lidem. Lákalo by mě být neonatanoložkou a pečovat o nedonošená miminka. A kromě profese, nedávno jsme se s tátou bavili o bezdomovcích. Přemýšlela jsem o tom, jak jim pomoci, dát jim třeba nějaké jídlo. Chtěla bych je nějak blíž poznat, než jen na ulici jim hodit nějakou minci. No a chtěla bych taky zjistit, jaký mám dar od Pána Boha, kterým bych mohla druhým pomáhat.

Ptal se Bronislav Matulík

Sborový den a zápas o duchovní obnovu

Pátek 3. 11. den postu a neděle 5. 11. den modliteb za duchovní obnovu

Milé sestry a bratři, připravili jsme sborový den na první neděli v listopadu. Rádi bychom spolu s vámi zápasili o duchovní obnovu a probuzení. Připravit se na něj můžeme už pátečním postem a osobními modlitbami. V neděli nás pak čeká bohatý program:

Od Mojžíše ke Kristu a až k nám (10.00 hodin)

Dopolední bohoslužba s večerí Páně. Poslouží kazatelé Radislav Novotný, Pavel Černý a Bronislav Matulík. Budeme společně hledat aktuální aplikaci Božího slova pro náš sbor na základě přikázání Mojžíšova zákona a Ježíšových slov z evangelia.

Společný oběd (12.00 hodin)

Odpolední program s diskusí (14.00 hodin)

Po společném krátkém úvodu (10 min) si budeme moci vybrat dvě ze tří diskusních témat:

- 1. Zápas o probuzení a duchovní obnovu** – Církev bratrská se řadí k probuzeneckým církvím z 19. století, jak rozumíme slovu probuzení a co si pod tím představujeme dnes? Toužíme po probuzení, potřebujeme ho a chceme vůbec? Znamená to, že spíme, že jsme duchovně umrtvení, pasivní? Pokud víme, co od probuzení očekávat, proč se tedy nezvedneme „z postele“ a neděláme, co máme? Anebo musíme čekat na Pána Boha, který s námi zatřese a probudí nás, protože to sami udělat nemůžeme? Co uděláme pro duchovní obnovu u sebe samých, v našich rodinách a sboru? Jak se obnovíme v osobní zbožnosti, v horlivosti číst Písmo, modlit se, angažovat se v misii a službě v církvi? + **Modlitební chvíle!**
- 2. Sbor v centru města a jak toho využít** – Jak se vyrovnat s tím, že v centru města téměř nikdo z našich členů a hostů nebydlí? Jaká je výhoda sboru v centru města pro náš sbor, pro Církev bratrskou, ekumenu a pro město samotné? Co můžeme udělat, aby sborový dům nesloužil jen nám, ale byl vhodným misijním centrem a prostředím pro druhé? Žijeme z tradice, kdy naši otcové byli misijně horliví a stavěli modlitebnu na míru lidem a mládeži v roce 1907, jsme dostatečně pružní k tomu, abychom se chovali podobně? Jaké změny bychom mohli udělat, abychom nežili především pro sebe, ale mysleli na hosty, školy, firmy, obchody, mladé nevěřící rodiny a matky s dětmi z okolí? + **Modlitební chvíle!**
- 3. Sborový život** – Co pro náš sbor znamená? Necítíme se v největším sboru Církve bratrské v Soukenické ztraceni? Jaká jsou pozitiva a negativa anonymity velkého sboru? Patříme do některé generační skupiny anebo do menší skupinky, kde se můžeme osobně sdílet? Jak se zapojit do menší skupiny, jak ji vytvořit? Jaká oblast služby nám ve sboru chybí a v čem bychom se rádi angažovali? Ptáme se víc, co sbor udělá pro nás, anebo co my můžeme udělat pro sbor? Co bychom měli změnit ve struktuře řízení a vedení? + **Modlitební chvíle!**

Každý si bude moci ze tří diskusních témat vybrat dvě a ty absolvovat. Na každé diskusní téma bude vyhrazen čas 30 minut včetně modliteb. Pak se jednou prostřídáme a na závěr se sejdeme, povíme si některé zajímavé a inspirativní myšlenky a nápady.

Rozhodně přijďte, hovořme spolu o našem sboru a modleme se.

Bronislav Matulík

Klub Samaří

V dobročinné kavárně Cesta domů

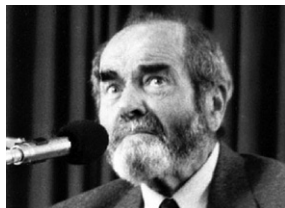
9. 11. 2017 – Z Haute Route o kousek blíž k nebi

Martin Tušl bude promítat fotografie a vyprávět o cestě z Chamonix do Zermattu a možná i jinam.

23. 11. 2017 – Pavel Tigrid (1917–2003)

O jednom z nejvýznačnějších představitelů česko-slovenského exilu bude mluvit socioložka Jiřina Šiklová.

7. 12. 2017 – Stopařem na této zemi

Ladislav Heryán, salesiánský kněz, biblista a pedagog, představí svoji novou knihu.

Program vždy ve čtvrtek od 18.30; www.klubsamari.cz; vstupné dobrovolné.

 samaří

Jan Voves

Burza

oblečení, bot, hraček a knih v Malém klubu v přízemí

Oznamujeme, že letošní podzimní burza se bude konat od 12. do 21. listopadu 2017. Věci, které byste chtěli na burzu věnovat, můžete nosit (zatím) pouze každou neděli. Převzme je od vás sestra Milada Málková dole v suterénu u výtahu – vždy před a po nedělním shromáždění. Prosíme, přinášejte věci pouze v takové kvalitě, které byste si sami odnesli.

Bližší informace o časech otevření v jednotlivých dnech budou na webových stránkách sboru a na vstupních dveřích.

Milada Málková

Od Bacha k Barberovi

Koncert duchovní hudby v Soukenické v neděli 19. 11. 2017 v 19.00 hodin

V koncertu zazní skladby pravoslavné hudby Petra Iljiče Čajkovského, S. Rachmaninova, A. Kleptsina a také skladby katolických protestantských a židovských skladatelů. Hrát a zpívat bude: Alexander Shonert (housle) & Pražský mužský komorní sbor, dirigent: Alexej Kleptsin.

Pražský mužský komorní sbor rychle a sebevědomě zaujal přední místo v dlouhé řadě populárních a profesionálních skupin v hlavním městě České republiky.

Silné a krásné hlasy, výjimečně výkonné rukopisy skladatelů, temperamentní a talentovaní zpěváci nezanedbají lhostejné ty návštěvníky, kteří alespoň jednou shlédli představení sboru.

Dirigent, skladatel a učitel Alexej Kleptsin opět překvapí diváky svými tvůrčími experimenty, tentokrát zazní překrásná kombinace zvuku houslí a mužského pěveckého sboru. Houslista a pedagog Alexander Shonert se narodil na Sibiři. Jeho životním krédem je: „Hra na housle je pouze jeden z prostředků k dosažení duchovní dokonalosti. Je to filosofie a životní styl.“

Mistr Josef Suk v pořadu České televize „Z metropole“ o Alexandru Shonertovi a jeho interpretaci skladeb A. Dvořáka říká: „Je to geniální kumštýř, Bohem nadaný. Byl jsem dojatý, protože můj slavný pradědeček si zaslouží, aby byl takto interpretován.“

Vstupné 300 Kč (členové a přátelé sboru mají slevu), rezervace vstupenek: +420 774 160 727.

Alexander Shonert

Marnatosnaha

Adventní koncerty ve Vinařicích, v Kralupech a v Soukenické

Na stránkách **Bandzone.cz** vás zaujme stručná charakteristika kapely Marnatosnaha: **christian-world music / Zlín**. Tím je řečeno téměř vše. Jsou křesťané, hrají hudbu, která vychází z libovolné etnické tradice, a pocházejí ze Zlína. Jejich domovem je Sbor Církve bratrské právě ve Zlíně, kde občas doprovázejí hudbou a zpěvem při bohoslužbách. Zároveň ale čím dál častěji vystupují a hrají v různých kostelích, modlitebnách a na koncertních pódích.

HRAJÍ V SESTAVĚ: **Jana Šimková** – zpěv, flétny příčné a zobcové,
Eva Palánková – zpěv, flétny zobcové, perkuse,
Zlatka Pelikánová – zpěv, perkuse,
Michal Lisý – baskytara,
Radek Pelikán – klarinet, ukulele, cistra, perkuse,
alternativně zobcové flétny,
Radim Zemlák – djembe, darboka, perkuse,
Peter Pelikán – kytary

Pozvali jsme kapelu, aby spolu s námi v našem sboru zahájila Advent. Její program bude skutečně bohatý.

Koncert ve věznici Vinařice – 2. 12. v 14.00 hodin.

Koncert v Kralupech v Hotelu SPORT, sál ZUŠ – 2. 12. v 18.00 hodin.

Nedělní bohoslužba v Soukenické – 3. 12. 2017 v 10.00 hodin.

Koncert v Soukenické – 3. 12. 2017 v 17.00 hodin.

Kromě do vězení Vás všechny srdečně zveme a pozvete své přátele a známé.

Bronislav Matulík

Dětská vánoční slavnost

Pozvání a informace nejen pro rodiče

Milé sestry, bratři a přátelé sboru! Opět se těšíme na naše děti, které pro nás chystají na neděli 17. 12. 2017 Dětskou vánoční slavnost. Tentokrát se uskuteční v rámci dopoledního shromáždění od 10.00 hodin.

Generálka na slavnost se uskuteční den před tím, tzn. v sobotu dopoledne 16. 12. 2017 v 9.30 hodin. Prosíme rodiče, aby s tím takto počítali. Bližší informace dostanete od učitelů besídky a následně budou uveřejněny na webových stránkách a v našich Sborových listech..

Učitelé besídky

Sbor Církve bratrské v Praze 1
Vás srdečně zve na koncert kapely

MARNATOSNAHA

*Hudba křesťanská, středověká,
staroevropská a jiná...*

Neděle 3. 12. 2017 v 17 hodin
Modlitebna Církve bratrské
Soukenická 15, Praha 1

SMArt Gospel

Benefiční koncert v Soukenické v sobotu 2. 11. 2017 v 18.00 hodin

SMArt Gospel – to jsou čtyři koncerty v jeden jediný den – čtyři koncerty na pomoc dětem s nemocí, která se schovává za zkratkou SMA – spinální muskulární atrofie. Tahle nemoc má několik typů, které mají společné postupné oslabování svalů, a protože se tento problém týká i těch dýchacích, znamená to, že nemoc často ukrojí docela. Veliký kus z normální délky života. Děti, které nemocí trpí, mají ale i jinou charakteristiku – jsou extrémně chytré, díky čemuž si svou situaci velmi dobře uvědomují a je to pro ně velmi nesnadné.

Na projektu SMarT Gospel se podílejí hudební tělesa, která se tak či onak gospelu věnují, v několika českých i moravských městech. Lidé, kteří na koncertu zpívají, ho zpravidla také připravují. Výtěžek těchto koncertů pomáhá obvykle s financováním letního tábora pro tyhle děti – ty tak mohou strávit týden společně a přitom bez rodičů, rodiče si mohou týden odpočinout a věnovat se sami sobě a děti se s pomocí osobních asistentů učí naopak samostatnosti.

SMArt Gospel koncerty se konají tradičně vždy poslední sobotu před začátkem adventu v Praze, Plzni, Brně a Ostravě. Letos toto datum připadá na 2. prosince a začátek koncertů je stanoven na 18 hodin. Pražský koncert se díky vstřícnosti sboru Církve bratrské v Soukenické ulici koná již pošesté právě zde a tentokrát se můžete těšit na kapelu T'n'T, Let's Go a jako host vystoupí s několika písničkami i paní Irena Budweiserová, která se roky věnuje právě interpretaci spirituálů a gospel songů. Vstupné je dobrovolné.

Alena Dobrovolná

Časopis BRÁNA

Objednání a předplatné v našem sboru

Vážení bratři a sestry, srdečně Vás všechny zdravíme z ústředí Církve bratrské! Jak již zřejmě víte, vydávání časopisu BRÁNA přechází ze soukromého vydavatele pod Církve bratrskou. Časopis BRÁNA se tak od ledna 2018 promění. Práce se ujme nový šéfredaktor, nový výkonný redaktor, očekává se i změna rubrik, pravidelná komunikace se sbory při využívání webové podpory, přepracování INformu do komentovaného zpravodaje, uvádění novinek z Církve bratrské apod. Důraz bude

kladen i na reportáže a živé rozhovory. Tímto oznámením se obracíme zejména na ty, kteří časopis BRÁNA dosud neodebírají, aby příp. objednávku ještě zvážili. Cena časopisu, který vychází celkem 10× v roce, se pro rok 2018 nemění a zůstává na 43,- Kč za jedno číslo (+ poštovné). Objednávky časopisu se s ohledem na poštovné nevyřizují individuálně (až na specifické výjimky), ale prostřednictvím sborového distributora za celý sbor či celou stanici. Distributorem časopisu BRÁNA v našem sboru je sestra Petra Veselá. Hromadnou objednávku je třeba odeslat nejpozději do konce listopadu.

Vážení bratři a sestry, přejeme Vám všem Boží ochranu, pomoc a vedení.

Za Radu Církve bratrské

David Novák, Petr Raus, Bronislav Matulík a Petr Grulich

Dorost na výletě

Aneb dvakrát zachráněná kočka

Dorost se 13. října vydal na svoji druhou akci v tomto školním roce. Cíl byla chata v Těpeřích u Železného Brodu. Po zvážení všech pro a proti se rozhodlo, že z Turnova se půjde až na tuto chatu pěšky. Dělal to zhruba dvacet kilometrů, které jsme museli ujít. Většinou jsme šli pohodlnými silnicemi, jediná nevýhoda celého výletu byla, že to bylo v noci.

Během výletu se nám stala příhoda, která asi navždy zůstane v našich srdcích. Při naší cestě jsme našli kočku, která se procházela kolem jednoho stavení. Děvčata trvala na tom, že jí hrozí akutní nebezpečí a je nutné ji zachránit a vzít sebou. Nepomohlo ani jasné přesvědčování, že se jí nic nestane, a naopak, když ji vezmou, tak netrefí domů. Mužská část si z toho dělala nejprve legraci, poté byla jenom zoufalá a kroutila nechápavě hlavami. Peki, jakožto hlavní vedoucí se pak zachoval krásně a děvčatům slíbil, že kočku druhý den odveze na její původní místo.

Sobotní den jsme strávili mírnou prací na zahradě (trhání jablek) a příjemnou procházkou kolem zatopených lomů. Večer jsme měli táborák s kvalitními buřty a přitom si povídali o různých věcech. Tato akce byla vítaným zpestřením dorostového života a panovaly pozitivní ohlasy. Všichni se těšíme na další akci, která bude v listopadu.

David Liguš

Depeše z plavby Jiřího Čecha

Depeše VI. aneb poslední hlášení v tomto roce.

Letošní sezona pomalu končí čtyřmi turnusy zase na Jadranu. První byl s posádkou složenou z osmi Rusů. Oproti obavám to byla skupina klidných sympatických mládenců. Byl to týden silných větrů a hlavně dešťů. Další dva týdny byly kurzy, které končí v pátek zkouškou na kapitanátě v Zadaru. V našich řadách (myslím CB) za chvíli nebude pro kapitány kam plivnout. V prvním turnuse to byla Anežka Pavlíčková a v druhém mladej Honza Liguš, kteří se zařadili mezi úspěšné držitele chorvatské kapitánské licence. Ještě jednou jim gratuluju a děkuju, že mi před komisí neudělali ostudu. Tento (poslední) týden se mi na lodi sešla parta osmi sympatáků. Jezdit chtějí ve dne v noci, tak si poslední týden letošní sezony užívám v poněkud sportovnějším duchu. Minulou neděli jsme ráno vyjeli z Trogiu, pokračovali non stop přes noc a právě

při východu slunce jsme objížděli osamělou skálu Palagruža uprostřed Jadranu. Ted', když to píšu, jsme v lehkém zadobočním větru na cestě do Dubrovníku. Pravděpodobně se uprostřed týdne zastavíme na kotvu u Pelješacu v zátoce Žuljany, kde bydlí Renata, kterou mnozí znáte (dcera Hanky Paterové). Po telefonu jsme se dohodli, že škeble a grilované ryby tak jak je Renda umí, budou vítaným zpestřením. Pak už zpátky do Trogiru, sbalit se a konečně domů.

Uvědomuji si, že jsem se v žádné z předchozích zpráv nezmínil o tom, co vlastně pro mne ježdění s plachetnicí

po moři znamená (kromě toho, že tím, co jsem nějakých pětatřicet let dělal jako sport, si už dobrých patnáct let vydělávám). Možná se pokouším sdílet nesdílitelné, ale pokusím se. Poznal jsem to před nějakými pětácty lety, při své první plavbě na Baltu a vrací se mi to vždycky na otevřeném moři. Totiž uvědomění si vlastní nepatrnosti v prostoru. Uvědomuji si, že jsem v prostředí, které je nesrovnatelně silnější než já, než kdokoliv. Pochopil jsem, že s mořem, s přírodou nemá smysl se prát, ale naopak jediná možnost je spolupracovat, resp. ji využít. Prostor kolem mne (ať je to klidná hladina s širokým obzorem, nebo hučící, valící se vlny, kdy přes tu nejbližší nevidíte následující) ve mně vyvolává intenzivní pocit, pro který nenalézám lepší výraz než snad pokora. Znáám lidi, kteří mluví o tom, že návštěva kostela jim dává možnost vnitřního zklidnění. Věřím jim to. Pro mne je tím místem právě moře. Často, možno říci pravidelně, ve chvílích, kdy mám na lodi relativní samotu (ať už u kormidla nebo v přídovém koši) se přistihnu, že se spontánně začnu modlit. Děkuji za krásu, kterou mohu vnímat, která mne ohromuje a které mohu být účastníkem. Dál se nebudu šířit, dál už je to příliš osobní.

Zdravím všechny a těším se na setkání.

Jirka Čech

Informace ze staršovstva

Kurz pro kázající s Davidem Beňou – uskuteční se v neděli 29. 10. 2017, tématem bude motivace ke kázání, práce s evangeliijním textem a od textu ke kázání.

Rozhovor s Hospodářskou radou – staršovstvo jednalo s Robertem Kunftem st., Ivanem Beranem, Danem Beranem a Miroslavem Beranem o dalších krocích hledání správce sborového domu. Pošleme opět inzerát do sborů Církve bratrské a do časopisů BRÁNA a Život víry. Staršovstvo bylo informováno o stavebních opravách a úpravách bytu budoucího správce, o úpravě průjezdu a zateplení stropu bytu kazatele sboru. Dále proběhla diskuse o Neveklovu, Robert Kunft st. navrhl nezbytné opravy a úpravy předního domu. Většina našich pozemků byla zahrnuta do územního plánu Neveklova.

Kralupy – staršovstvo jmenovalo členy Rady stanice Jeffa Griffitha, Zdenka Váňu a Radislava Novotného. Ustavení Rady stanice se uskuteční v Kralupech v neděli 10. 12. 2017.

Kalendář akcí – 4. 11. Konference Dětské misie; 10. – 11. 11. 2017 – Konference na téma morální čistoty; 12. 11. Návštěva Teen Challenge; 13. 11. Teologické fórum o Janu Kalvínovi; 20. – 22. 2. 2018 – Teologické fórum 2018; 28. 4. 2018 – Konference Dětského odboru

Neveklov – bratr Tomáš Trávníček připravuje rozjezd hlídky Royal Rangers ve spolupráci s Vlašimí; Rada stanice Neveklov se schází 1× až 2× do měsíce; bratr Trávníček dostal nabídku spolupráce s mobilním hospicem v Sedlčanech a informoval o pokračující duchovní službě v nemocnici v Benešově.

Program na Advent, Vánoce, Silvestr a Nový rok – staršovstvo schválilo rozpis služeb na listopad a prosinec a program na Advent a Vánoce s tématem: Proč přišel Ježíš na svět (podle výroků Pána Ježíše) a termín Dětské slavnosti, která se uskuteční 17. 12. 2017.

Příští staršovstvo – v pondělí 30. 10. 2017

staršovstvo

NAROZENINY

Potzová Naděžda	2. 11.
Mohrová Milada	4. 11.
Beranová Alena	10. 11.
Kunft Robert ml.	10. 11.
Melicharová Zdeňka	10. 11.
Němeček Petr	10. 11.
Brou Marta	13. 11.
Pavlíček Ondřej	14. 11.
Pavlíčková Milada	17. 11.
Šimánková Rut	23. 11.
Bíbová Jana	28. 11.
Stanieková Drahomíra	28. 11.
Koňáková Milena	29. 11.
Šíma Oldřich	29. 11.
Rech Michael	30. 11.

Zveme

Setkání nestárnoucí generace v Soukenické – v pátek 3. 11. v 18.00 hodin ve Velkém klubu program s kazatelem Pavlem Černým na téma Spiritualita seniorského věku – seniorský věk by měl být věkem moudrosti, zkušenosti a úcty.

Adventní koncert – v sobotu 2. 12. v 18 hodin v Kralupech a v neděli 3. 12. v 17.00 hodin v Soukenické bude hrát a zpívat zlínská kapela Marnatosnaha.

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.00	modlitební chvíle
	9.00	výuka náboženství
	10.00	NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA našeho sboru po skončení je příležitost k setkání v Klubu u čaje a kávy
Úterý	15.00	setkání nad biblí
	18.30	setkání nad biblí
Středa	9.30	setkání maminek s dětmi
Čtvrtek	16.30	setkání Awany
	18.00	setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	Kaple za cukrárnou S. K. Neumanna 88, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXVII
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Jan Němeček, Blahoslav Marek
tel.: 724 285 687, 222 312 534 ▪ e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1>